

Een open brief van Kjento (16 jaar)

*"Ik was 9,5 jaar toen de ziekte van mijn opa werd vastgesteld, ik besepte toen nog niet wat er aan de hand was... Mijn ouders vertelden wel aan mijn zus en mij dat opa **Alzheimer** had. Ook vertelden ze ons in het kort wat die ziekte zou doen met opa, maar op dat moment wist ik nog niet dat ons leven zou veranderen en soms ondersteboven zou staan.*

*Op mijn 12de begon ik meer en meer te beseffen wat er aan de hand was. Ik zag ook aan opa dat het steeds moeilijker werd. **Er veranderden plots veel dingen...***

Vroeger stond hij op de eerste rij om mij telkens op het voetbalveld tijdens een match aan te moedigen en was hij supertrots dat onze ploeg won. Op den duur kon hij geen 10 minuten meer kijken, was hij boos aan het ijsberen en moest papa hem naar huis brengen.

*Ik heb mijn opa met Alzheimer ervaren als een **rollercoaster van***

***gevoelens**, er waren grappige momenten (bv. wanneer opa en oma bij ons kwamen eten en opa zag dat er iemand meer balletjes in de vol-au-vent had en erop attent maakte dat hij die balletjes moest hebben) maar ook minder leuke momenten (dat hij soms vergat wie wij waren en minder interesse in ons had).*

Opa en ik waren altijd 2 handen op 1 buik geweest. Hij hielp mij met mijn huiswerk en had interesse in alles wat ik deed. Ik kon altijd bij opa terecht. Door zijn ziekte was onze band wel nog sterker geworden en begon ik voor hem mee te zorgen. Wanneer hij in een boze bui was, dan kon ik hem vaak rustig krijgen. Ik hoopte op een wonder en wou zo graag dat er een middel kwam tegen deze vreselijke ziekte.

Opa is op 75-jarige leeftijd overleden. Hij kon niet meer stappen, woonde al 6 maanden in een rusthuis en was zwaar hulpbehoevend.

Toen opa gestorven was, had ik het er heel moeilijk mee want iedereen had veel verdriet en ik kon er op dat moment met niemand over praten...

Ik begon na te denken en wou ook graag iets doen, iets waar hij weer trots op zou zijn. Op 21/06/2020 werd ik 14 jaar en kwam toen op het idee om een klein bedrag van mijn verjaardagscenten te doneren aan het Alzheimer-onderzoek. Ook helpt dit mij om de dood van mijn allerbeste vriend/opa te verwerken.”

Kjento

(Bron: stopalzheimer.be)

